

saa vil jeg bertil svare: den kan dels gjøre Nytte som Handels- og Exporthavn, som Fiskerihavn og som Tilflugts- eller Nødhavn. Det første Spørgsmaal er et, jeg vil holde fuldstændig aabent, og jeg for min Person maatte langt hellere ønske, hvad jeg allerede engang har sagt, at Forholdene paa Syllands Vestkyst blev undersøgte, inden man gjorde Noget paa Østkysten. Det andet Spørgsmaal om Nødhavn stiller jeg aldeles ud. Der er sagt af et æret Medlem igaar, og jeg kan til en vis Grad give ham Medhold deri, at en Havn paa Syllands Vestkyst ikke vil gjøre synderlig Nytte som Nødhavn. Det er et Spørgsmaal, som i alle de Diskussioner, der have været om Forholdene i det nordlige Kattegat, meget ofte selv af dem, man skulde vente være inde, i Sagen, er forvevlet ganske overordentlig. Paa Syllands Vestkyst vil en saadan Havn efter min Mening ikke gjøre saa megen Nytte, fordi Skibe strande der alligevel, fordi de ikke vide, hvor de ere, paa Grund af Strømsætning eller feil Bestit, eller selv om de se, hvor de ere, saa er det umuligt at undgaa Faren. Derfor er der Noget i, naar adskillige ærede Medlemmer have udtalt, at saa skulde der være mange Nødhavne, thi ellers skulde det være et Tilfælde, om der netop var en Nødhavn umiddelbart indenfor det Sted, hvor Skibet kom ind. I Kattegattet er Forholdet anderledes, der vide Skibene, hvor de ere, naar Faren kommer, men trods det, at de vide det, gaa de under, fordi der ikke er noget Sted at ty ind til. Der kan ansøres mange Exempler, jeg skal tage et ganske almindeligt, fordi der for Dieblittet er Tale om Syllands Vestkyst, og det er, at naar Skibe i større Antal ligge til Ankers i Kalbæksbugten, og Vinden springer om, og der er østen Strøm, saa vide de saa nøie, hvor de ere, men de vide ligesaa sikkert, at de drive iland. Naar man nu ser hen til Muligheden af, om der for en rimelig Pris vil kunne bygges en Handels- og Exporthavn paa Syllands Vestkyst, saa skal jeg først fremmest af Alle erklære, at jeg ikke kan være inde i denne Sag saa detailleret. Jeg kan kun udtale min personlige Formodning om, at Forholdet ved Hirtshals er godt. Dermed være paa ingen mulig Maade sagt, at der ikke skulde være andre Steder, f. Ex. Udløbet af Limfjorden mod Vest eller forskjellige Punkter, som være ligesaa gode og maaste bedre, men jeg skal tillade mig ligeoverfor ærede Medlemmer at udtale, hvorfor jeg har denne Tro og Formodning om Hirtshals. Den Kommission, der var nedsat for det nordlige Kattegat, har med fuld Føie ansørt om de forskjellige stedlige Forhold i Kattegattet, at, naar der var Her og Sten paa Bunden, maatte man antage, at det var et gavnligt Sted at bygge en Havn paa. Kommissionen udtaler saaledes: „Da Afleiringen af Lerlaget og Stenene selsølgelig ikke

kan være foregaaet i den nuværende Sorbperiode, har man, for de Strækningers Vedkommende, hvor Stenlaget i Havbunden findes blottet, et utvetydigt og bestemt Devis for, at Vanddybden ikke er forringet ved Afleiring“. Denne Udtalelse deler jeg fuldt vel. Omtrent samme Sted udtaler Kommissionen, at de og de Forhold, som de have fundet ved Frederikshavn og Hirtshals og i Omegnen, strække sig langt ind under Sylland. Det er i alt Fald Meningen af den. Jeg siger nu, at det er en Kjendsgjerning, at netop den Betingelse, som Kommissionen har stillet op som et utvetydigt Devis for, at her var Stedet til at bygge en Havn, er tilstede ved Hirtshals. Naturforholdene ere der fuldstændig forskellige fra Syllands nordlige Vestkyst. Istedetfor Havets Sandbund, sandet Strandbred, Klitformationer, findes her fast Blaaler beklækket med smaa Sten og Kullersten paa 1—4 Fods Tykkelse. Jeg er af den Formening, at det er det samme Lag, som strækker sig ind i den smalle Del af Sylland og dukker opovre ved Hirtshals. Endvidere stærer Havet tæt ind. Der er dybt og ganske de samme Forhold, som paa den modsatte Side af Syllands Østkyst. Jeg tror derfor, at den første Betingelse for, at der kan bygges en Havn der, er tilstede, og det er den vigtigste. Skal man dvæle ved Fiskeriet, som jeg isvrigt skal gaa saa kort over som muligt, har jo ogsaa den Station havt en temmelig betydelig Indtægt. I 1877 blev der af Hjørring Føldestrækt solgt Fisk til en Verdi af 134,592 Kr. Deraf var fra Hirtshals alene for 77,486 Kr. Jeg indrømmer, at det var et Mar, der var særlig heldigt for Hirtshals. Men jeg tillader mig blot at trække dette ene Moment frem for Fiskeriet, fordi den ærede Minister udtalte, saafremt jeg huster rigtig, at han ikke var overtydet om, at e n Fiskerihavn vilde være tilstrækkelig. Jeg skal bertil bemærke, og de, der ere fuldstændig inde i Maaden, hvorpaa der fiskes ovre i Sylland, ville give mig Medhold deri, at det netop paa Syllands Vestkyst er Skit og Brug, at man forlader det Sted, hvor man egentlig bor, og drager ud i saakaldte Kolonier hen til det Sted, hvor Fisken staar, og at noget Saadant ogsaa var Tilfældet dette Mar ved Hirtshals i 1877, skal jeg oplyse ved at omtale, at i det Mar var der der ikke mindre end 150 Fiskere fra Skagen, som ellers ere af dem, der i Reglen blive hjemme, saavel som Fiskere fra Kalbæksbugten og Løkken og andre Steder helt omme fra Syllands Østkyst. Hvis jeg ikke mindes feil, udtalte den høitærede Minister, at den Sum, man er kommen til som Udgift til Anlæget af en eventuel Havn med 18 Fods Dybde, tror jeg der blev sagt, ved Hirtshals, vilde være ca. 3 Millioner og maaste noget mere. Sammenligner man nu denne Sum med, hvad det vilde koste at anlægge en Havn i